

Bojana Plemić

IZLOŽBA RADIONICE ZA SAKRALNU UMETNOST I IKONOGRAFIJU

Galerija Diplomatskog kluba, 2 – 23. juna 2006.

Već drugu godinu za redom, Radionica za sakralnu umetnost i ikonografiju, u organizaciji ikonopisačkog centra "Sveti Andrej Prvozvani" predstavlja široj javnosti svoje radove, kako one koji pripadaju polaznicima koji izučavaju ikonopisanje, tako i one već afirmisanih članova, koji pokazuju svoje dalje sazrevanje kroz vizantijsko slikarstvo.

Ikonopisački centar "Sveti Andrej Prvozvani" osnovao je 2000. godine protomajstor Zoran Grebenarević, akademski slikar, koji je već dvadeset godina predano posvećen crkvenoj umetnosti i ikonopisu. Ideja Radionice je okupljanje i obrazovanje slikara, kao i drugih stručnjaka koji podržavaju njen rad, sa krajnjim ciljem stvaranja jednog prepoznatljivog nacionalnog stila u crkvenom slikarstvu.

Iako cilj Radionice nije da kopira ili citira dela srpskog srednjeg veka, uzori su ipak postojeći, a to su svakako najsvetliji primeri srpskog srednjovekovnog slikarstva – živopisi Studenice, Peći,

Sopoćana i Dečana. Ova grupa umetnika i u svom načinu rada ima ideju povratka tradiciji jer u živopisanju hrama ona nastupa složno, vođena rukom protomajstora, poput srednjovekovnih gildi. To pokazuje nameru članova da se bave "živom" umetnošću, onom iskonskom, koja prenosi poruku pravoslavija oslikavanjem zidova novih crkava koje se grade tamo gde živi srpski narod, uprkos teškim istorijskim i političkim situacijama u kojima se nalazimo kao i konkretnim radom koji je u toku, na oslikavanju srpske crkve u Imotskom, u Dalmaciji.

Pored radova koji predstavljaju klasične scene i stojeće figure kao citate iz programa samog hrama, prikazan je i jedan broj radova ornamentalne tematike. Reč je o veoma dekorativnim delima, koja mogu naći svoju umetničku primenu i van sakralnih prostora, a crpu inspiraciju iz vizantijskih rukopisnih minijatura.

Konačno, cilj prikazivanja, pa čak može se reći i ukazivanja na postojanje jedne ovakve Radionice jeste u sledećem: nastojanje da se tradicionalni freskopis i ikonopis otrgnu od stalnog svrstavanja u umetnost minulog i suočavanje svakog posmatrača sa idejom da se radi o jednoj umetnosti u nastajanju, koja je živa i podložna menjanju, iako u sebi nosi, i od nje ne odstupa, duh viševjekovne tradicije srpske crkvene i neiscrpne, vizantijske umetnosti.